

Op den 28sten december 1857.

Door J.J. Cremer. Geschreven in Den Haag op 26 december 1857.

Liefste Moeder!

-

Acht kind'ren heeft u God gegeven,

Als bloesems in uw gaard,

Hij liet u vijf er van in 't leven

Hij nam er drie van d'aard.

-

Drie!

D'eerste een teeder lenteknopjen,

(of schooner wel gevonden wordt)

't buigt voor een stormwind schuchter 't kopjen

En knakt en ligt al ras verdord.

-

De tweede: ei zie, een malsche regen,

Voorspelt den rijksten oogst van 't graan,

Een spade vorst doet hope op zegen,

In bitt'ren weemoed ondergaan.

-

De derde: een klimoprank; hij beurt zich

Steeds hechter grijpend om den stam,

Maar de aarde split, de wortel scheurt zich

En 't slingrend loof valt dor en tam.

=

Acht kind'ren heeft u God gegeven

Hij nam er drie van de aard':

Een wichtjen lief, een knaap vol leven,

Een jongling U zoo waard.

-

-

-

Die laatste – ach!

Nog het jaar te voren,

Met kinderlijken blijden zin,

Deed hij het: “leef nog lange!” U hooren,

En zelf – sliep hij voor altijd in.

-

Neen schrei zoo niet; in vastere aarde,

Staat thans die zwakke loot geplant,

En prijkt er vol van heilige waarde

Maar nog gesteund door 's Heeren hand.

Hem is het wél; staak dan uw weenen,

Zijn heil verzachtte Uw diepen rouw,

Hij saam, met onze ontslapen kleënen

Wát of hem nog ontbreken zou..!

Ontbreken ...? 't Minnend Moederharte?

Ach neen, 'k hoor nog zijn vroomme beê:

“leef, lieve Moe en zonder smarte,

Nog lange, en altijd wel te vreê.”

.....

Acht kindren heeft U God gegeven,

Als bloesems in uw gaard,

Hij liet U vijf er van in 't leven,

Leef voor die vijf op aard!

's Hage 2de kersavond.

118

Op den 28sten December 1857.

Liefste Moeder!

Acht kinderen heeft u God gegeven,
Als bloesems in uw gaard,
Hij liet u rijf er van in 't leven
Hij nam er drie van d'aard.

Drie!

D' Eerste een teeder lenteknopje,
(Op schooner mel gevonden troost)
't Buigt voor een Stormwind Schuakter 't kopje,
En knakt en ligt al ras verdorv.

De tweede: Ei zie, een malsche regen,
Voorspelt den rijksten oogst van 't graan,
Een spade vorst doet hope op 't zegen,
In bitteren meemoed ondergaan.

De derde: Een klimoprank; hij beurt zwa,
Steeds hechter grijpend om den stam,
Maar de aarde split, de wortel scheurt zwa,
En 't slingrend loof valt dor en tam.

Acht kinderen heeft u God gegeven
Hij nam er drie van de aard:

Een trichtjen liep, een knaap vol leeren,
Een jongling W zoo waard.

Die laatste - ah!

Hog het jaarte roren,
Met kinderlijken blijden zinnen,
Deed hij het: "Leef nog lange!" W hoorren,
En zelf - Sloop hij voor altijd in.

Neen Schrei zoo niet; in vastere aarde,
Staat thans die zwakke loof geplant,
En prijkt er vol van heilige waarde
Maar nog gesteund door 's Heeren hand.

Hem is het niet, Staak dan uw meenen,
Zijn heil verrachtte W diepen rouw,
Zij saam, met onse ontslapen kleinen
Wat op hem nog ontbreken zou...!

Ontbreken...? 'k Minnend Moederhartes
Schreien, 'k hoor nog zijn vroome beï:
"Leef, lieve Moeder en Zonder smarte,
Hog lange, en altijd met te vree."

1109
Acht kinderen heeft u God gegeven,
Als blaesoms in uw gaard,
Hij liet u rijf er van in 't leven,
Leef voor die rijf op aard!

3 Tage 2de Kersavond

Handschrift in het bezit van de Koninklijke bibliotheek.

Cremer verwijst naar het overlijden van zijn zus en broers: Constantia Henrietta Wilhelmina Elisabeth Anna Cremer (overleden 1837), Alexander Lodewijk (overleden 1850), Jan Hendrik Carel Alexander Cremer (overleden 1857). En naar het overlijden van zijn eigen zoon Alexander Lodewijk (overleden in 1857).

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 18 november 2019.